

UCHWAŁA Nr VII/50/2024
Rady Gminy w Waśniowie
z dnia 29 listopada 2024r.

w sprawie nadania tytułu „Honorowego Obywatela Gminy Waśniów”

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 14 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2024r. poz. 1465 z późn. zm.), w związku z uchwałą Rady Gminy w Waśniowie nr XXIX/163/2005 z dnia 11 sierpnia 2005 roku, w sprawie zasad i trybu przyznawania tytułu „Honorowego Obywatela Gminy Waśniów” oraz na wniosek Świętokrzyskie Stowarzyszenie „RODZINA POLICYJNA 1939r.” Kielce, Rada Gminy w Waśniowie uchwala co następuje:

§1

1. Nadaje się tytuł „Honorowego Obywatela Gminy Waśniów” Pułkownikowi Janowi Piwnikowi „Ponuremu”
2. Uzasadnienie nadania tytułu stanowi załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

§2

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Gminy w Waśniowie oraz Wójtowi Gminy Waśniów.

§3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Gminy w Waśniowie
Miróslaw Chamera

Załącznik nr 1 do uchwały
Rady Gminy w Waśniowie nr VII/50/2024
z dnia 29 listopada 2024 roku

UZASADNIENIE

Aspirant Policji Państwowej Jan Piwnik urodził się 31 sierpnia 1912 r. we wsi Janowice, parafia Momina, gmina Waśniów, rodzice, Zofia i Jan. Po ukończeniu Szkoły Powszechnej w Janowicach, rozpoczął naukę w Państwowym Gimnazjum Męskim im. Joachima Chreptowicza w Ostrowcu Świętokrzyskim. Tam, w 1932 roku zdał maturę. Jan Piwnik należał do harcerstwa oraz aktywnie działał w szkolnej organizacji „Bratnia Pomoc”

Zasadniczą służbę wojskową odbył w Szkole Podchorążych Rezerwy Artylerii we Włodzimierzu Wołyńskim w latach 1932-1933, uzyskując stopień plutonowego oraz tytuł podchorążego rezerwy artylerii. Następnie został skierowany na praktykę podoficerską do 10 Pułku Artylerii Ciężkiej w Przemyślu, gdzie objął stanowisko dowódcy plutonu w 7 baterii. We wrześniu 1933 r. przeniesiony do rezerwy i awansowany na tytularnego ogniomistrza. Na stopień podporucznika rezerwy artylerii został awansowany w 1935 r. Służbę w Policji Państwowej rozpoczął 11 grudnia 1933 roku w stopniu posterunkowego.

Ukończył Normalną Szkołę Fachową dla Szeregowych Policji Państwowej w Mostach. Zgodnie z decyzją Komendanta Głównego Policji Państwowej został skierowany do służby śledczej miasta stołecznego Warszawa. Pełnił służbę w ochronie osobistej Premiera Leona Kozłowskiego, a następnie Premiera Walerego Sławka. W lipcu 1935 roku został przeniesiony do Policji Państwowej w województwie wołyńskim. W 1936 r. otrzymał awans na przodownika i został Komendantem Posterunku w Kisielinie, w powiecie horochowskim. Po ukończeniu kursu w Szkole Oficerów Policji Państwowej w Warszawie w 1938 r. skierowany został do Grupy Rezerwy Policji Państwowej w Gołędzinowie, gdzie objął dowództwo 1 plutonu w 1 kompanii rezerwy, a następnie dowództwo w 3 kompanii. W maju 1939 r. został awansowany na stopień aspiranta Policji Państwowej – pierwszy stopień oficerski.

Po wybuchu wojny 1 września 1939 roku, wraz z kompanią saperów Armii Modlin i częścią Armii Prusy, ochraniał mosty na Pilicy. W dalszych dniach wojny, przez Mińsk Mazowiecki, Lubelszczyznę, dotarł wraz z Grupą Rezerwy do granicy polsko-węgierskiej, którą przekroczył 21 września 1939 r.

Jan Piwnik, został internowany w obozie Felsopakony, a następnie w obozie Laszlo Major. Na początku stycznia 1940 r. symuluje chorobę i zostaje umieszczony w szpitalu w Budapeszcie, skąd ucieka do granicznego miasteczka Barcs. Tam udaje mu się przekroczyć nielegalnie granicę 11 lutego i przez Jugosławię, Włochy, dostaje się do Francji. Po kapitulacji Francji Jan Piwnik drogą morską ewakuuje się do Wielkiej Brytanii. Rozpoczyna szkolenie sabotażowo-dywersyjne w oddziałach, które będą zaczątkiem elitarnych oddziałów Polskich Sił Zbrojnych w Wielkiej Brytanii, znani jako cichociemni-spadochroniarze AK. Jako jeden z pierwszych zgłosił się do Oddziału VI Sztabu Naczelnego Wodza. 20 marca 1941 r. Jan Piwnik został awansowany na porucznika, a 10 października złożył przysięgę na rotę Związku Walki Zbrojnej, przyjmując podczas ślubowania pseudonim „Ponury”.

W ramach operacji „Rucktion” nocą z 7 na 8 listopada wraz z kapitanem Niemirem Bidzińskim zostali zrzućeni do Polski, w okolice Czatolina koło Łowicza. Następnego dnia Jan Piwnik dotarł do Warszawy i został przydzielony do komórki Oddziału V Komendy Głównej ZWZ-AK, zajmującej się sprawami odbioru zrzutów lotniczych. 15.06.1942 r. objął dowództwo II odcinka „Wachlarza” w Równem.

W listopadzie 1942 r. Komendant Główny AK, gen. Stefan Rowecki ps. "Grot", wyznaczył go do przeprowadzenia akcji odbicia 3 ludzi z więzienia w Pińsku. Akcja została przeprowadzona 18 stycznia 1943 r. Za tę akcję Jan Piwnik otrzymał Order Virtuti Militari. W czerwcu 1943 r. obejmuje kierownictwo „Kedywu” Okręgu Radomsko-Kieleckiego AK i rozpoczyna organizacją jednostki partyzanckiej pod nazwą "Zgrupowania Partyzanckie AK „Ponury”. Komendant Główny AK odkomenderował Jana Piwnika do dyspozycji Okręgu "Nowogródek" AK.

Śmiertelnie ranny podczas ataku na niemiecki posterunek w Bohdanach pod Jewłaszami, zmarł 16 czerwca 1944 roku. Dwa dni później w Wawiórcie odbył się jego pogrzeb. Po wieloletnich staraniach rodziny i podkomendnych jego szczątki zostały sprowadzone na ojczystą ziemię. Powtórny pogrzeb odbył się w czerwcu 1988 r. Pochowany został w krypcie opactwa Cystersów w Wąchocku. W dniu 31 października 2012 roku minister obrony narodowej awansował pośmiertnie Jana Piwnika „Ponurego” do stopnia pułkownika.

Odnaczony; dwukrotnie Krzyżem Walecznych, Orderem Virtuti Militari V i VI klasy, Brązowym Krzyżem Zasługi oraz pośmiertnie Krzyżem Wielkim Orderu Odrodzenia Polski, Od 1990 r. asp. Jan Piwnik „Ponury” jest patronem Policji Województwa Świętokrzyskiego.

Płk Jan Piwnik "Ponury", bohaterski żołnierz Armii Krajowej, aspirant Policji Państwowej, stał się SYMBOLEM, wzorem, dla następnych pokoleń, przede wszystkim dla mieszkańców ziemi, z której pochodził. Czego dowodem jest nadanie Publicznej Szkoły Podstawowej w Mominie imienia mjr. Jana Piwnika „Ponurego”. Gdzie brać szkolna i władze samorządowe co roku upamiętniają ten fakt. Imię mjr. Jana Piwnika „Ponurego”, zostało nadane świetlicy w Janowicach, Jego rodzinnej miejscowości.

Swoimi czynami, postawą, odwagą i hartem ducha, jak mało kto zasłużył na tytuł Honorowego Obywatela Gminy Waśniów, ponieważ w ten sposób, również poprzez ofiarę życia, dał wprawdzie niewymierny, ale ponadczasowy dar – wzór Obywatela – Patrioty.

Działał zgodnie z maksymą cichociemnych – "Wywalcz Polsce wolność lub zgiń"